

Gækkebrevets gåde blev løst – af afsenderen

Påsken nærmede sig. Den næsten treårige Josefine havde med vuggestuens hjælp fremstillet gækkebreve, og et af dem sendte hun naturligvis til sine bedsteforældre i Stevnstrup. Efter at have modtaget det var vi naturligvis i stor tvivl om, hvem afsenderen var. Det hører sig jo til spillets regler – selv om udformning og tegning sammen med andre hints ganske tydeligt pegede i en bestemt retning. Da bedstemor så ringede op og fik Josefine i røret, nævnte hun sådan en passant, at vi havde modtaget et gækkebrev, men ikke vidste, hvor det kom fra. Hvorefter det kvikke lille væsen højt og med overbevisning i stemmen meddelte: - Det er fra mig, og nu skal jeg have et gækkeæg! Sådan blev gåden løst, og gælden straks gjort op.